

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 834. Gregorii Pap. IV. Annus 7. Lvdovici 23. Theophili 5.
Imp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

governa factum est demonstrare sibi ripantes defunt.

Extat Agobardi Archiepiscopi Lugdunensis, qui cum alijs Episcopis fedebat iudex contra Ludouicum Imperatorem de publica eis peccitatem iustificandi scripta historias

Publica Ludouici Imperatoris coram amplissimo Episcoporum conventu penitentia Agobardo praefide.

In nomine Dei ac Domini nostri Iesu Christi, anno incarnationis eius octogentesimo trigesimo tertio, ego Agobardus Lugdunensis Ecclesie indigenus Episcopus inter suis venerabilis consuetum apud palatium, quod nunc opatus Compendum, qui vixi, conuentus existit ex reverendissimis Episcopis, & magnificis summa virtu illustris, colligio quoque, Abbatione, & Comitatu, promulguebat, etiam & dignitate populo praefidente seruissimo & gloriosissimo Clothario Imperatore, & Christi Domini amatoe, quo protegite & adiuuante subiecta annexa d'posita a fonte, anno Imperiorum, mensis quarti. Quibus omnibus reverendem incumbebat ex necessitate sollicitate tractare per regnum in presenti, & statu infatu. Quod regnum, qua tam diu natale, & impellebat ad ratiorem per negligientiam, & vi veritas dicant per ignaniam domini Ludouici Venerandi quandoem imperatoris, in quoibus illi arrestitus est per corruptas mentes, & corruptientes, & secundum a Apolloniam dictum, quia erant irridentes, & alios in errore mittentes: a quo consentiunt, quidquid vellet & laudabiliter tractando & conferendo invenimus est, & necessarii statim & indicantes, & consenserunt spicere indicantes. In prima videlicet, qua ad comoditatem & soliditatem regni, & Regi pertinere videbantur: deinde quod ad erexitonem & fortificationem aulae dominae Ludouici maritissime noscebantur, que in predicto consentiunt si delicta & qualitate, & vero alter inveniuntur, & orationibus velletur executi sunt, eo scilicet, quod predictis commentis delicta sunt, ut per Legatos & Missis admoneatur dominus Ludouicus de suis erratibus, & exhortetur, ut secundum prophetiam dictum redret ad eum, & recognoscatur a sua, quia aduersus Deum, currens per via primitiae & iniustitiae, exegeras, ac demersis in supercilium confiteatur & salutis sue quatenus ad omnipotentem Imp. & Dominum, qui clementissimum induit et est clementissimum, indulgentissimum, & remissionem iniquitatum impetrare posset. Ut quippe multiplicatas negligencias regnum terrerint amperat, per impetas superiles confessiones regnum Ecclesie adipisci erat per eum, quod quem est misericordia & copia redemptoris.

Propter quod & libello editus est a viris diligentioribus, & eiusdem in manu manifestatione criminis suorum, in quo vesperis in die pro perficie capiunt sedis stet ad omnium suorum, & feret nihil quod per persistentem perfidiam dictum est. In iure meum ego cognosco, peccatum meum coram me est semper. Pro quo acceperimus ad eum deum omnes, qui imprudenter inveniuntur, & audent. Episcopi, condolentes & compatiscentes inveniunt huius misericordiam exhortantes ergo, exceptantes, & postulant, ut omnipotens Deus manu pierat sua edacere eum de luce misericordie, & de latere. Unde clementissimus Dominus non solum absuit, sed ne diffinit, sed mox resuscitat in mente cum contritione, humiliat cordis prostratum coram eis, non semel, vel terum, sed terro, amplius criminis cognoscit, veniam posuit, auxiliis orationum precatetur, consilium recipit, penitentiam postulat, in unctu sibi humiliatatem habent sine imploratum promittit. Innotescitur ei lex & ordo publica penitentiae, quam non renunt, sed ac omnium auctoritate denunciantur in Ecclesiis coram ceteris Fidelibus ante altare, & sepulchrum Sancctorum, & prostratus super columbam, bura tergo, quater, confessus in omnibus clara voce, cum abundantia effusione lacrymarum, depositis armis manu propria, & ad credentiam altaris prostratus, suam mente compunita penitentiam publicam per manus Episcoporum impositionem cum Psalmis & Orationibus, scilicet deposita habitu pristino, & assumpto habitu penitentiis, congregulis & confidens postulat postquam Episcopi homines redacti. Huius ergo Agobardus indigenus Episcopus intercessus, & missoriis confessionis, & consenserunt indicauerunt, & manus propria signans subscripti.

Quae re gestas Ludouici tunc temporis conscripsit, factus detestatus, hec sit vice reverenter sceleris confitentes inauditi, ne versa vice retralgala ferentur gestas quae erant: calido (vifilius vixit) cum aliquibus Episcoporum vivuntur argumento: ut pro his de quibus iam paenitentia nesciit, ac Imperator, nempè de

posse abiliter, quodnammodo Ecclesia statu facerentur. Cum ne forentur quidem leges contra Nam culpa fons commissus in machinis vindictam & nostra lex habeat. Non invenire Deum in id ipsum. Cui radix pacis contraadversus, Nates dicentes probabiles; maxima pars ut ageret in aliis ne permerserent, verbasterem consernere. Adiudicatum ergo eum absente & mandatum, ne confitentem, usq; convalesceret, atque corpus Meritati Confessio. S. Sebastianus Martyris anima deponit, & aetate altera episcopi cogit pulchri indutus, ut ait: a magis doctio subiectum quedam recruxit. Sunt quidam cum peritum & metum actum, coloraque fulvo reddunt, et peritum, nemo non dixerit se improbar. Cum aliqui certi simus, quod sit digna solenniis sue publica penitentia, et dissident, cum ramen iterari non debet, exortio clamans ad S. Augustinum hoc Macedoniam tetamus. Vide etiam boni omnes detestati sunt factum, & iure viuunt illi Thebanus, quem diximus, in Eboracum Regem beneficem Episcoporum omnium architectum, ex parte obrem faciem, decau

tralit. Que autem haec sequita sunt modis ab auctoritate vestra. dum Imperatoris: Expletto, neque huius negotiis, nisi a Mero-
ni, populus licet accepta per talium gestis, non ut praeparaverit, Lotharius autem patrem suum de est, et quod prae-
dictum excedit. Intrat hiemus hunc deum, preceptum quod
in Francia quidam Burgundia, nescio Aquitania, sed con-
munitate coeuntur, calamitosus querens de Imperio, et invenit
querelantur. Et quidem in Brabantia Egmonti Comitum &
Vldeleimi Comes stabuli, quo potenter hi inveniunt
restituunt, iugos et arbores coquuntur. A Germanico Imp.
Abbas a Ludouico fito Imp. & ai quisdam congerunt, alos
genie scilicet, Episcopi & reliquo populo in hys regno
bat. Porro Lotharius & VI auctor in Borbone a sufficiens
populam suscepit in accedentem, promiscue discubat, se-
rumenta strigebant, & in vicis volebant, hoc ut
Sed quod poli huc haec transiit sequitur, hoc loco
dictum fuisse.

Eodem anno dum haec in Ludouicum Imperium
aguntur, Compendum venit legato a Theophili Co-
stantinopolitano Imperatore ad Ludouicum ipsum nulli
Qui ea iuncti sunt, iure Marcus Archiepiscopus Episcop. & Protoplatophili ius ciuidem Imperatoris, quoniam
Lotharius vnde cum numeribus nullis, congeatim,
nihil praterea in Orientem reportantes, quoniam eam
videnter tragidie lugubris actionem.

I E S V C H R I S T I Annus 54.

GREGORII PAP. IV. LUDOVICI 21. IMP.
THEOPHILI 5.

S E Q U I T U R annus Christi Redemptoris octogesimo-
quarto trigesimali usque quarti duodecimam Indictionem, quo anno
Ludouicus Imperator in Imperio refluit. Cum enim, quod
vindique confitit esse scirentur ad liberandum Imperio
non exercitus, Lotharius doccerunt, excofusos capitales
episcopatus iudicio Episcoporum, relicto ipso Ludouico
in monasterio S. Dionylii iuxta Parvum, codicis ipsi
cum restituere contarentur, Vienam se constituerunt. Quo
autem haec sunt facta, ex vita ipsius Ludouici se constat.
At vero quod cum iam Imperator resumptus esset, et adcep-
ta Imperatoria iniuria fortis, sed Imperator quamquam
de quo praeditum est, Ecclesie eliminatum clamans, nequam
pro approbatione volum acquisire sententia, sed Dominus qui in
tempore aduentus, in Ecclesia S. Dionylii Episcopi monasterio
reconciliari, et per manus Episcoporum armis aspergi compul-
la quae et tanta exaltatio populi existens, ut etiam in calore
videbant innumeris patientes compulsi, & revolvi compulsi.
Et enim vixit illud tempus tanquam incolus et praevalens pro
marum, reverenter, ut ex parte solutionis agapearum sententia
excesseret, flatus, reverens imperiale illum invenit
reddi ret. Sed in ilium alerationis et a quadam uita sua fuit

APOCRYPHE
PATA
AD
DID
TET
BREV

V.

Qod au-
tig et
tig isti
copis coro-
nibus cinc-
plus Imper-
ij memoriar-
sterij Abba-
tum ex Latini
perire potuit
le qui eccl-
siam eccl-
siam eccl-
siam eccl-
siam eccl-

Quantum
dicitur, seu pro-

VICARIO. IMP. GREGOR. CALIXTUS.
PH. 4. PAP. IV. 6. 15
Pompeii Ecclesiæ scis facie indicantur. Ca-
stianum & uesperas lectiones habent. In uerbi
et uerbi parte contraria, pars ejus
quod pars affectus in alijs per prouincias
recesserat, uero, considerat, autem corpus. Ma-
tutinis & nocturnis Matutinis autem deponit, & os-
pulus pulchri, industris reficit. Quod
quoddam retrahit. Sunt quicunque per
dam, coloratim falso rediguntur
diximus & imprimuntur. Cum aliquo
familiari fave puto, non possum
iterari non debet, caro clausa
ad Maccodonum testem. Vide uen-
tati sunt faeces, ut hinc uite et Tho-
mæ, in Ealdoniam Rhenensem Episcopatum
archicirculum, expulsus facies
nec sequuntur sibi in die nocte uita nisi
Expletio, nescio, per quod uita. Mea
accepta præstat gaudiu[m] uita. Mea
autem patrem possum dñe, appre-
hendere. Dura hinc hinc deriu[n]t
in Burgham, necnon Aquitania, sed Co-
laniensis spes de die atra infusa
quidem in Francia. Egredi Cœli
placuit, quo poterat per remittente
ferre custodiens. Accutumus Imp.
& diu quodlibet suffragio ab
eis & reliquo populo in his memoriis
& IV. sicut in fragore a colligere
in ascendens, præmissis dies
et in transire sole fedeliter. In qua
hinc trinitatis sequitur, hoc uia
dum hac in Ludovicum Imperium
venit legato à Theophilus Co-
superior ad Ludovicum p[ro]p[ter]a
hunc Marcus Archig[ra]fus Epis-
copus eiusdem Imperiorum quibus
cum innumeris misericordiis
Orientem reportans, quantoque
egregia actionem.

S V C H R I S T I

Annus 84.

P. IV. LUDOVICI II. IMP.
THEOPHILUS.

877 CHRISTI GREGOR. LUDOVICI II. IMP. ECCLESIAST. THEOPHILUS. 854. PAP. IV. 7. THEOPHILUS. 854.

LUDOVICI II. IMP. GREGOR. CHRISTI
THEOPHILUS. 854. PAP. IV. 7. 854.

re selementa, ut max & r[ati]o facientes mitescerent, & cuiusfa-
cies in antiquam & multo tempore nusquam ferent stem reverent.
Imperator erga ab eo loco i[n] cayis, sed nequaquam alium ab-
sentem proponit, & loci nuntius horatius, natus, inde ergo illa
regium, ac postea rem Carthaginam vilam regum, vbi compensis
apprehensio filium Popinum, & eos qui trans Maroniam residie-
bant; sed & eos qui trans Rhenum ad Ludovicum filium eum con-
figuraverunt, sed & ipsorum filium, qui ad sp[iritu]m veniebat Ludovi-
cum. Quo consiliente, medio quadragesima tempore, ardentissi-
erum laetitia gaudiu[m] & offert, exhortante cantilenâ Ecclesiastis
fidei dicente: Letare Hierusalem, & diuina felicitate omnes
qui diligitis eum: magna malitia fidelium suorum ibidem occur-
rit, congrualis communis letitia. Quia Imperator benignus suffi-
cipes, & profides integratim gratias agens, Pipini quidem filium
in Aquitaniam cum letitia dimisit, catervis autem ad lucas ab eis
gra[du]s & præmisit, ipse autem Aquitanis peruenit; h[oc] inde
Appoflam & reuolu[n]tibus Rataldo Episcopo & Consulatu
cepit.

III.

Quod autem publicam perturbauit legitiam, fuit audi-
ta miseranda clades, quam perfidia est ciuius Caliphonis
tunc temporis à Lothario in vi posito, cùm id adseratur.
Tunc enim accidit, ut resisteat illi ipsi, quod ad se
defendendū paralet eti[am] munita ciuitatis factio[n]e & firmi
rebellarunt ab Imperatore & ipsum sequebantur. Lothia-
cius can exponunt, cuncta ferro, igne & tridice[re]
vni filii miraculosa basilici in memoriam S. Gregorii fabrica-
ti. Dei Ecclesias per Lotharium expolitata, osculoque omnes
qui pati fluctuerunt, & sororem Bernhardi famili-
montalem nomine Gerbirich in dolio vinego clausam in
Aratum protegunt, scribit Theganus, nefanda ciuitis opera
detestatus. Tunc autem Lotharum tunc patet Ludovicus, tunc
reliqui eius filii. Ludovicus sis, Pipini & frater monasteri, congerit
Lotharum, ut superexcellens petitorum venientia ad patrem, qui
bus uia cum exsultatoribus Ludovicum habuit, atq[ue] accepto ab
eo felicitatis ursum, in ita uite ne praesupponit, exponit transi-
tum, ne quando fine cybodium conceperit in Gallo redditus est
h[oc] in vita Ludovicus, que & apud Theganum leguntur
fusis narrata.

Hivita dispositis, tempore Missæ S. Martini Ludovicus
cum suis habuit generali concubitu in Aginico palatio,
vbi inter alia haec memoria digna facta Leguntur: Ma-
dus filius Pipini per Esiodum, Abbatem, rex Ecclesiastis qui
in Regno erant, quia vel ipse sua attiruerat, vel ipsius percep-
tione, & cunctatione Ecclesias efficit. Mo[n]s etiam per ciuitates
& monasteria transiit, flattus, Ecclesiasticus penitentia
in antiquam statum erigit, ista. H[oc] de his que ad statum
rectum Ecclesiasticarum attinet, cum & multa alia ful-
bria ad politici statum pertinet illi fuerint collitura.
Ceterum, quod spicat ad refutacionem Ludovicus in
Imperio, id scilicet suorum oratione Gregorij Papa, Paulus
et Amilius hand ob[ser]vare significat, dum aut, det retinat
rogationis Imperii Ludovicus ab ipso Gregorio Papa ful-
tum refutavit. Sed ut Marianus Scotus addit, & Judith Au-
gustina pariter voluntate Gregorij Papa refutavit. Por-
tò ipse Ludovicum indulxisse omnibus qui in eum pec-
culent inuiti, Theganus affirmit.

Quod autem in basilica S. Dionysij proprie Parisiis co-
tigit ipsum Ludovicum refutul in Imperio, & ab Epis-
copis coronâ Imp. ornari, & armis accingi (quod & Nit-
hardus clausi facili historicus testatur) si xiam menti-
plus Imperatoris perpetuo manifist, ut eiusdem S. Diony-
si memoriam illustraret: cuius rei causa iudeoinde mona-
sterio Abbati Hilduino mandauit, ut quis tum ex Greco-
sum ex Latinis fontibus de eodem Dionysio scripti re-
perire posuisset, in unum congerens, stylu historico pro-
sequi velleret. Exeat de his eiusdem Ludovicus Imp. ad Hil-
diu[m] epifolia illis fibris:

In nomine Domini Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi Ludovicus
dium duxit & reprobavit clementi Imperator Augus[ti]nus Hildu-
no venerabilis Abbatu[m] monasteriu[m] sanctissimorum Martyrum ac Sce-
cialium protectorum Dionysii priu[ate]s, & ceterum, ex auctoritate
U[er]o a felicitate aquarum fonte[m] auctoritate p[ro]p[ter]a
vestrorum imperiodel[ic]tus flumen duxit possi-
sionem: ita quod ambo ex latere

V.

EPIST. LV
DOVETIS
DIO. AD
HILDEWI-
DIUS DE
KENT. 5.
DIONYSI

AVATORI
TATE
GREG. LV
DOVETIS
ET IT
DUTHE
RIVITATI

878

DICOPO-
BVRVS
REX CVL-
TOKSDI-
ONYSI.

VL.

CAROLVS
MARTEL-
LVS CVEL-
TOR. 5.
DIONYSI.

PINPIVS
REX CYL-
TOR. 5.
DIONYSI.

VII.

LUDOVICVS
CVS CVEL-
TOR. 4.
DIONYSI.

RES RES-
DIO-
NYS. CON-
QUIRI. IV.
BETLV.
DOVTCVS

VIII.

HILDEVI-
NVS IVBE
TUR COL-
LEGARE
MONV.
VENTA. 2.
DIONYSI.

O o 4 dem

em S. Dionylii scriptis imitari potuerunt, trajectu continent; primoque loco polita est epistola, quam ipse Hildegardus redditus ad Ludovicum Imperatorem, cuius exordium: *Exultauit cor meum in domino, quando subiecta epistola eiusdem Hilduni Nuncupatoria ad cunctos Christi fidèles, que incipit: Cum nos scriptura generalis definitum almoniam, &c. quam sequuntur Acta passionis ipsius.* Et post illa subiungitur Stephani Papa reuelatio vña cum Actis coronationis Pipini & filiorum eius in Reges Francorum, quatuor octos confusas, satis nobis de his qui superius suis locis dicta sunt.

Ceterum ipse Hildunius præter illa que haec tenus ex antiquorum scriptis potuit appelle: viventes etiam doctissimos viros famulum Michaeliem Syncellum Hieronymitanum, de quo proxime dicti sumus, necnon famulum Methodium presbyterum Constantinopolitanum, qui ad eadem praestanda horatur esse Gracos Patres & nobilissimos Confessores; liquident vterque ipsorum hoc eodem tempore in eodem scriptorum genere versare esse reperitur. Etenim scriptum hoc tempore Michael Syncellus encyclopiam orationem de eode Dionyso, sed & Methodio cladem res gestas hystorico styllo prosequuntur.

Dum vero illa geruntur in Occidente, in Oriente Theophilus Imperator in dies magis aequaliter Orthodoxos commotus, noua in eodem in confessione perflantes decrevit supplicia. Siquidem magnus ille Methodius, cuius modo meminimus, multipliciter coronis illustris, ut qui sub Leone & Michæle pro codem res gestas hystorico styllo prosequuntur.

Dum vero illa geruntur in Occidente, in Oriente Theophilus Imperator in dies magis aequaliter Orthodoxos commotus, noua in eodem in confessione perflantes decrevit supplicia. Siquidem magnus ille Methodius, cuius modo meminimus, multipliciter coronis illustris, ut qui sub Leone & Michæle pro codem res gestas hystorico styllo prosequuntur.

Nec certamen obicitur, & sub Leone & Patriarcha Nicæphoro Orthodoxo Romanus legatus fuerat, tam in Oriente quam in Occidente spectatus, tursus in certamen induxit. Haec enim autem pepercere et Imperator, veritus eius insignis sanctitatis nomen, & quod eius operarum, ob egregiam que celebatur in viro esse prædictum, in negotijs opus erat. Nam audi quod ex scribit Cuperpolita in Imperatore Theophilus, cum ipse aduersus Saracenos expeditionem pararet: tamq[ue] apparente Vero, adiuvante rufus copijs Theophilus aduersus Saracenos in aciem prodidit, sanctum secum Methodium dicens, quod in bello facere conseruerat, si ut ille obseceret, multaque incognita dissolueret, quod eximia sapientia predixit esset, sine ab ipso conditione aliquam mera, at propter bellum contra sacra sanctora et veneficula imagines impeditum: neq[ue] enim mediocriter debet & observetur in Republica moderanda iudicium & regnum. Haec de causa sum est Imperatori minus expedire, si illum filii d'ergo relinquere. Verum enimvero cum congressi esset virimque exercitus, & insulae a superioribus essent, circundatae est Imperator, & parva ab aliis caperetur. Caprus namque sufficeret, nisi ipius Imperatoris periculo cognito. Mamel dux exercitus, grauissimus ratus bello captum videre Imperatorem; ut cum liberaret, in periculum se immisisset, vnde ipse ab hostibus captus est.

Reuersus ergo Constantinopolim Imperator, in Methodium, quod non eius adiutus precibus hostes vicerit, sed superatus esset ab eis, occasione capti ex offensa religione ob cultum idolorum (in solitus appellare sacras imagines) furorem conuerit. Quem ad vocatum posidit verberibus de ipso habuit questionem, in exilio deportandum tradit; nec quidem ut ceteris in Insulanis vel alia loca relegatis luce foeli saltem frui concisit, sed iudicium plane paucendum atq[ue] tremendum excoigit, vt eum viuum in sepulchrum unum cum duobus latronibus includi fecerit, ut sic viuens effet lucis vñia priuatus, & effici veluti mortuus inter mortuos collatus, pectora in curam datus, vt ceterum cibi subministraret, quantum ac vitam in inferis illis trahendam suppetret: si qui manfit velut alter Ionas certi vtero clauso, donec Theophilus vixit; quo mortuo, ipsum mortuorum sepulchrum cuo- mut, cicatricibus ex plagiis accepto in lignum, dignissimum, ut habitum, qui sublimi thronum rotundum figuratum decoratus Constantinopoli fides ascenderet. Quod autem id contigerit, & que tunc acciderint, suo loco di- co, i sumus.

Verum sunt qui dicunt ipsius viuere anno Theophilus ab eodem revocatum fuille Constantiopolitanum, id tradidit Constantinus Mansus auctor Graecus, qui annis Methodium nomen & admirabilis quodcum modis deinceps edidit. Nam cum Theophilus doctrina literarum fuisse impetrata quodcum intellectu dignissima modestus, nec quamvis et de expiari, magis potius intentio de quodcum remissum sentiatur esse, qui feliciter & declarare possit, quamvis in proprio Methodio, hominem in deputatione antequam annos novis de uersu habeat, sed ad res Occidentales.

Hoc anno qui Era Hispanica nonnulla ostegnoziana festugaginalis secunda, in Hispania apud Carthaginem centi monachi interfecti a Saracenis confunduntur, romanus martyris, oculum Iudeus Angelus, testis erit, qui celebratur nativus sanctorum Martirium, cuius impulsor. Deteinjore est id expressum in iudeo penitentia hisnotis:

ERADCCCCXXI. IV. FEVR. VIII. ID. AGRI.

ADLISA. EST. KARADIGNA. ET. INTERFICCI.
SVNT. IBI. PER REGEM. ZAFAR. CC. NON ALIUS.
DE GIGE. DOMINI. IN. SANCTOREM. BAC-
TYRVM. IVST. ET. PASTORES. Segnisti in dis-
firo ciuidum monasteri fuerunt, vbi Denunciantur.
Quosque huius lugiter annales illi, et admittunt, ut
qui die sunt trucidati, primumque eundem die
apparet sanguine color referunt, vbi & secundum
veritatis legitur inscriptione in lapide, quodcum
ponito Latina lingua sed Gothicus characteribus, in Latinis reditu.

V. NITE AB. FUDICIVM OMNIA.

In ista parte slavastri sunt ducaturio-
NACHI HVIVS COLONORI. QVI MORTER. VITI
NVERNT PRO FIDE DS. NOSTRÆ SALVAT-
RIS ET REDIMPTORIS. IESY CHRISTI. U-
COLLATI EVERVNT. FERIA QVARTA
.... SALVSA. EIA MILITES CHRISTI.
.... SEMPER VIVE T. SI MONACHUS
VESTRVM ET OSSA VESTRA. HICELA GES-
MINABUNT. caria legineque.

Ita quidem ad hunciam annum regenda sunt, si His-
panica tantum, ut diximus ratio habeatur certa,
quod legitur in eisdem inscriptione, iuxtam Argonum
incidente in quartam feriam, prætermis Hispania, in
qua euangelio supplicationis ratio locuta est, ubi non po-
telli, recurrendum ad Chriti Erani, secundum quoniam
in anno octingentorum leptus genitio tecum probato
que bisextili, quo littera Domini annus ibi, item
implerum annorum numerus & dies. Ita plane diuinum
misi mendeta in ipsa inscriptione: nam secundum Hispani-
am Erani, que visitator erat, dicta dies octava dies An-
guillæ incidenter in feriam quintam vel terciam, sed hoc
inscriptione repugnat: quod nouitatem obliterare vult.
Alious haec Ciacconius, qui de iudeo Martyribus conser-
tariorum nuper edidit, quem tu confusa.

I E S V C H R I S T I

Annus 8.

GREGOR. PAP. IV. LYDOVICII. IMP.
THEOPHIL.

Annus 8.

S E Q U I T U R Redemptoris anno octingentorum
trigesimus quintus Indictione decimatur, eis in
Theodosii villa magnus habitat illi coenam Episcopo-
& aliorum, vbi Ebbo Rhemensis Episcopus, secundum suum
uerat, vt Imperator Ludovicus præsumit lenocinus, ante
suscitatione Coepi corporum, scipionem inditum Episcopo-
tu indignum, eo se abdicavit, sed quis utrum quoniam
sentientes sufficiunt, te ipso exclusum et obiectum esse
que coenari fuerant, vt exandato Imperator inter-
fuerit, quibus venia data est. Condemnatus et alienus
Agobertus Archiepiscopus Lugdunensis, qui vicarius
ad Synodum, venire distulit. De his autem qui in Italiam
contingit nihil est actum, quod scilicet vni esset ad
S. I. P. IV. 7. THEOPHIL.